

NOTA DE FUNDAMENTARE

Inițiativa legislativă pe care avem onoarea sa o supunem atenției Parlamentului s-a născut din preocuparea de a găsi un răspuns cât mai convingător și cât mai eficient în fața unei situații ajunse la parametrii de criză: copiii instituționalizați. De ani de zile, România, angajată cu eforturi semnificative în cursa pentru integrarea europeană și nord-atlantică, este constant depunctată tocmai din cauza acestui subiect, cronicizat în fruntea listei "neîmplinirilor". Nu contestăm sub nici un motiv preocupările reale ale celor care guvernează sau au guvernat țara de-a lungul anilor. Dar azi aprox. 48.000 de copii trăiesc în continuare în instituțiile statului, în condiții despre care nu putem vorbi decât cu o irepresabilă strângere de inimă. Internarea unui copil într-o instituție specializată poate asigura, în varianta optimă, satisfacerea unor nevoi elementare de hrană și instrucție, dar, sub nici o formă, instituția nu suplineste familia și nu poate oferi copilului nici un raport afectiv personalizat, dragostea proprie vieții într-o familie și nici acea siguranță de care are atîta nevoie pentru o dezvoltare psihică armonioasă. Acestea sunt, cu siguranță, și motivele pentru care Guvernul recunoaste ca **"solutia adoptiei, nationala sau internationala, serveste interesului superior al copilului si constituie singura masura speciala de protectie cu un caracter permanent, capabila sa ofere copiilor abandonati acel mediu familial atat de necesar unei cresteri si dezvoltari armonioase a personalitatii lor"**.

În condițiile în care, din motive asupra cărora nu insistăm, Guvernul României a suspendat adopțiile internaționale, e limpede că accentul trebuie pus pe adopțiile naționale, pe stimularea semnificativa a acestora – **rațiune care și stă la baza prezentei inițiative legislative**.

Ea se adresează acelor familii a căror stare socială, morală și materială (confirmată de cuvenitele expertizări) configurează un cadru propice pentru înfierea și creșterea unui copil, în mediul lingvistic și psiho-social românesc

Ea exprimă preocuparea și **solidaritatea** Statului cu acei oameni, cu acele familii care înțeleg că adopția înseamnă, pînă la urmă, un gest aproape demiurgic conferind unui copil frustat de familia naturală dragostea și îngrijirea de care nu te poți bucura decât într-o **FAMILIE**.

Ea oferă un model de adaptare fericită a legislației românești la modele practicate în numeroase alte țări, în care asigurarea unor condiții **normale** de viață copiilor abandonati, prin implantarea lor în familii adoptatoare, constituie o preocupare constantă.

*

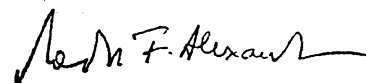
Cîteva precizări necesare:

- 1) Stimulentele banesti ce se vor acorda familiilor si persoanelor adoptatoare nu depasesc cheltuielile actuale efectuate de stat pentru copiii institutionalizati adoptabili (circa 2 milioane de lei/ luna/ copil = suma aferenta costului hranei si imbracamintei necesare). Altfel spus, sumele acordate familiilor adoptive, si suportate din Bugetul de Stat, nu aduc nici o cheltuiala suplimentara, luand in calcul diminuarea corespunzatoare a cheltuielilor institutiilor de protectie in care se afla in prezent copiii aflati in dificultate adoptabili;
- 2) Diminuarea numarului copiilor institutionalizati asigură, pe cale de consecinta, o disponibilitate sporită și creșterea calitativă a prestațiilor personalului specializat ramas in institutiile de protectie a copilului;

- 3) Drepturile banesti cuprinse in proiectul de lege reprezinta un procent infim comparativ cu nivelul total al drepturilor si facilitatilor acordate de alte state in materia adoptiei nationale (ex: Franta, Germania, Italia, Suedia, SUA);
- 4) Statisticile arata ca ponderea covarsitoare in numarul cererilor existente pentru adoptii de copii din Romania o au familiile din strainatate. Conventiile internationale in materie de adoptie, la care Romania a aderat, prevad adoptia internationala ca o ultima alternativa, de unde deriva urgenta pentru promovarea de legi in vederea stimulării adoptiei nationale.

Fata de cele prezentate mai sus, supunem atentiei Parlamentului, pentru analiza si dezbatare, proiectul de lege privind "**Stimularea potentialului de adoptie din Romania**".

Senator Radu F. Alexandru

EXPUNERE DE MOTIVE

Abandonul copiilor in maternitati a devenit un fenomen care capata proportii ingrijoratoare. Statisticile arata ca 7% din copiii institutionalizati sunt declarati abandonati la nastere: se estimeaza ca 4 copii sunt abandonati zilnic in maternitatile din Romania.

Conform datelor furnizate de organismele de specialitate, la 31.12.2000 existau cca 88.000 de copii in grija statului, dintre care cca 35% ocrotiti in familii substitut (plasament, incredintare) si 65% in centre de plasament publice, centre de primire de urgenta sau centre private.

Copiilor din centrele de plasament li se diminueaza substantial sansa la o familie, la pregatirea pentru o viata normala, iar insertia lor sociala este neglijata.

Statisticile arata ca numarul cererilor pentru adoptii de copii romani abandonati a crescut mult in ultimii ani. Din pacate, cele mai multe dintre aceste cereri apartin unor familii din alte tari.

Prezentul proiect de lege se doreste un stimul in incurajarea si sprijinirea adoptiilor interne, prin acordarea de facilitati familiilor sau persoanelor adoptive din tara si reducerea in acest fel atat a marginalizarii copiilor abandonati cat si a cheltuielilor bugetare si asa insuficiente pentru mentinerea lor in regim institutionalizat.

Mentionam ca proiectul de lege pe care-l inaintam contine prevederi similare cu cele existente in legislatia europeana si totodata va fi in masura sa imbunatateasca imaginea Romaniei, grav afectata pana in prezent de drama copiilor institutionalizati.

Senator Radu F. Alexandru

PRESEDINTELE GRUPULUI PARLAMENTAR
NATIONAL LIBERAL

